

РЕШЕНИЕ

№ 4166

гр. София, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 07.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **1571** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалбата на кмета на Столична община срещу заповед № 18-1330-07.02.2022 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) в частта, с която е одобрено изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри (ККРР) на [населено място], състоящо се в промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 02659.2196.1058 в съответствие с югозападната и югоизточната граници на ПИ 384 /дял I/, к.л. А-4-10-Б по плана на м. „гр. Б., кв. В.“, одобрен със заповед № 310/12.07.1976 г., заповед № РД-09-86/31.01.2006 г.

В жалбата се излагат доводи за неправилност на обжалваната заповед, като издадена в нарушение на материалния закон. Твърди се, че с оспорената заповед се променят границите на съществуващ обект в ККРР – поземлен имот идентификатор 02659.2196.1058, с начин на трайно ползване за второстепенна улица, собственост на Столична община, с площ на имота от 2 096 кв.м преди изменението и с площ на имота след изменението 2 086 кв.м. Сочи се, че с изменението се засяга уличната регулация, в резултат на което границата на УПИ I-384, кв.7А, м. „кв. В.“ не съответства на ПУП.

В съдебно заседание процесуалния представител на Столична община изразява становище за основателност на жалбата, като твърди, че е налице спор за материално

право. Претендира заплащането на направените по делото разноски, както и на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Началникът на Службата геодезия, картография и кадастър – С. град, чрез своя процесуален представител в представени по делото писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – А. Ц. М. не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Ц. И. М. не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София град, след като се запозна със събраните и приети по делото писмени доказателства и след като изслуша становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е иницирано по заявление вх. № 01-457995/17.08.2021 г. на Ц. И. М. с искане за изменение на КККР на поземлен имот с идентификатор 02659.2196.384, одобрени със Заповед РД-18-13/17.01.2012 г. на Изпълнителния директор на АГКК и Заповед № 18-12235/14.12.2020 г. на началника на СГКК - [населено място] за изменение на КККР засягащо поземления имот. Към заявлението е приложено удостоверение за приемане на проект за изменение на КККР, проект за изменение на КККР, обяснителна записка, скица-проект, кадастрален регистър на недвижимите имоти в [населено място], комбинирана скица, схема на работна геодезическа основа на поземлен имот 02659.2196.384, протокол за трасиране, означаване и координиране, договор за доброволна делба на съсобствен недвижим имот, скица за доброволна делба и скица с указан начин на застрояване /виза/. От съдържанието на обяснителната записка се установява, че целта на проекта е обособяване на имот с проектен идентификатор 02659.2196.384, чиито югозападната и югоизточната граници да съответстват на границите на имот с пл.номер 384 – дял I, описан в приложения документ за собственост – договор за делба № 214/24.01.2002 г., нанесен в к.л. А-4-10-Б от кадастралния план на [населено място], като заявената промяна засяга имоти с идентификатори 02659.2196.1058 и 02659.2232.90. От приложения нотариален акт за дарение на недвижим имот №101 от 17. 03. 1967 г. се установява, че заявителката Ц. И. М. е собственик на 635 кв.м. от имот пл. № 383, нанесен в кадастрален лист А-4-10-Б и заснет в кадастрален план от 1982 г., който е идентичен с имот пл. № 149 от кв. 7, кв. В. по кадастрален план 1960 г.

Видно от скица-проект на поземлен имот 02659.2196.384 заявената административна процедура по изменение на кадастралната карта засяга имот с идентификатор 02659.2196.1058, който в кадастралния регистър е записан с начин на трайно предназначение за второстепенна улица / [улица]/.

С уведомление изх. № 24-27060/06.10.2021 г. заинтересованите лица, между които и Столична община, район „Б.“, на основание чл. 26, ал. 1 от АПК, са уведомени за образуването административно производство, като съгласно чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК им е предоставена възможност в 7-дневен срок да направят възражение по заявеното изменение и да представят доказателства. В административната преписка не са налице данни Столична община да се е възползвала от така предоставената ѝ възможност.

Въз основа на така проведеното административно производство, на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 и чл. 54 ал. 4 от ЗКИР, началникът на СГКК - С. град е издал оспорената заповед, с която е одобрил изменение на одобрената със заповед № РД-18-13/17. 01.

2012 г. на изпълнителния директор на АГКК кадастрална карта и кадастрални регистри, състоящо се в промяна на поземлени имоти с идентификатори 02659.2196.384, 02659.2196.1058 и 02659.2232.90, в съответствие югозападната и югоизточната граници на имот с пл. номер 384 – дял I, описан в приложения документ за собственост – договор за делба № 214/24.01.2002 г. Съгласно този договор в дял I се пада имотът на Ц. И. М. и А. Ц. М., който представлява южната страна с площ 635 кв.м. от имот пл. № 383, нанесен в кадастрален лист А-4-10-Б и заснет в кадастрален план от 1982 г., идентичен с имот пл. № 149 от кв. 7, кв. В. по кадастрален план 1960 г.

В приложената по делото извадка от кадастралния регистър на недвижимите като собственик на имот идентификатор 02659.2196.1058 е записан Столична община.

В хода на съдебното производство е допусната и изготвена съдебно-техническа експертиза, в която вещото лице е посочило, че в кадастралния регистър на недвижимите имоти, като собственици на имот с идентификатор 02659.2196.384 са записани Ц. И. М. и А. Ц. М., като имотът е нанесен в регулационния план на [населено място] - кв. В. с пл. номер 384.

От заключението се установява, че към настоящия момент е действащ подробен устройствен план (ПУП), одобрен със Заповед № 310 от 12.07.1976 г., с която проектираната улицата е нанесена с идентификатор 02659.2196.1058 в кадастралната карта. От заключението на вещото лице се установява, че за имот пл. номер 384 е отреден УПИ I-384 в кв. 7а, като за прилагането на ПУП е предвидено отнемането на част от имот пл. № 384 за улица. Вещото лице е посочило, че улицата в частта пред УПИ I-384 не е изпълнена с проектираните с регулацията елементи – тротоари и пътно платно, няма и положена трайна настилка. От заключението се установява, че ПУП в частта си за имот пл. номер 384, от който се отнема площ за улица, не е приложен, както и че не са проведени отчуждителни процедури. Посочва, че улицата не е реализирана.

В заключението вещото лице е отразило, че новопроектираните граници на имот с идентификатор 02659.2196.384 съответстват на имотните граници на имот пл. № 384 от последния действащ кадастрален план за местността и по документа за собственост. Вещото лице посочва, че преди оспорваното изменение на КККР границата на имот с идентификатор 02659.2196.384 не съответства на уличната регулационна линия.

Съдът приема, че заключението е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като депозирана в законоустановения преклузивен срок и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Оспорваният се явява заинтересовано лице по смисъла на § 1, т. 13 от ДР във връзка с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР, доколкото твърди, че е носител на вещно право върху недвижим имот, което право е засегнато от одобреното изменение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление на заинтересовано лице с приложения към него писмени доказателства, както и е изготвена скица-проект на изменението, в съответствие с изискването на чл. 54, ал. 4, изр. второ от ЗКИР, в която

имотите, предмет на изменението са индивидуализирани с граници и идентификатор. На основание чл. 26, ал. 1 от АПК административният орган е уведомил надлежно за започналото пред него административно производство заинтересованите лица. В съответствие с изискванията на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК административният орган е предоставил възможност на страните за запознаване с приложените към преписката доказателства и за изразяване на становище и възражения.

Съдът счита, че административният орган не е допуснал нарушение на чл. 35 от АПК, тъй като същият е издаден при пълно изясняване на относимите към спора факти и обстоятелства. Следователно при издаването на оспорения акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да мотивират неговата отмяна

При издаване на оспорената заповед не са допуснати и нарушения на материалния закон. В разпоредбата на чл. 54, ал. 1 – ал. 6 от ЗКИР са регламентирани условията, при които е допустимо отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта и кадастралните регистри. Според чл. 54, ал. 1 от ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, изготвен от правоспособно лице по кадастъра. Когато СГКК установи, че от представените писмени доказателства и скица-проект за изменение е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение на имота към датата на одобряване на кадастралната карта, проектът за изменението се одобрява със заповед на началника на СГКК, която се придружава от скица-проект за изменението. В съдебното производство по оспорване на заповедта за изменение на КККР се преценява въз основа на писмените доказателства, приложени към проекта за изменението, дали е налице обективно несъответствие между отразеното в кадастралната карта и действителното положение към момента на одобряването на кадастралната карта, т. е. налице ли са непълноти или грешки. Според дефиницията на § 1, т. 16 от ДР на ЗКИР непълноти или грешки представляват несъответствията в данните за недвижимите имоти в КККР спрямо действителното им състояние към момента на одобряване на кадастралната карта и кадастралните регистри.

В случая изменението на кадастралната карта се изразява в изменение на югозападната и югоизточната граници на имот с проектен идентификатор 02659.2196.384 в съответствие с границите на имот с пл.№ 384 – дял I, описан в приложения документ за собственост – договор за делба, като същевременно се засяга имот с идентификатор 02659.2196.1058, която площ се намалява от 2 096 кв.м на 2 086 кв.м.

Установява се също така, че новопроектираните граници на имот с идентификатор 02659.2196.384 съответстват с тези на имотите от последния действащ кадастрален план, както и че съответстват на имотните граници, съобразно легитимиращия документ за собственост.

От приетата и неоспорена от страните експертиза се установява, че съгласно действащия ПУП, одобрен със Заповед № 310 от 12.07.1976 г., за имот пл. № 384 е отреден УПИ I-384 в кв. 7а, като за прилагането на ПУП е предвидено отнемането на част от имот пл. № 384 за улица.

По делото не е спорно, че заявената административна процедура по изменение на кадастралната карта засяга имот с идентификатор 02659.2196.1058, който в

кадастралния регистър е записан с начин на трайно предназначение за второстепенна улица. Столична община оспорва изменението, като противопоставя свои собственически права върху имота. Съгласно разпоредбата на чл. 56 от Закона за общинската собственост (ЗОБС) за временните постройки, улиците, площадите, общинските пътища и други линейни обекти на техническата инфраструктура не се съставят актове за общинска собственост, освен ако в специален закон е предвидено друго.

Противно на изложеното в жалбата съдът счита, че с оглед установените по делото факти, не е налице хипотезата на спор за материално право. Съгласно чл.205, т.1 ЗУТ въз основа на влезлия в сила ПУП недвижимите имоти собственост на юридически или физически лица могат да бъдат отчуждавани по реда на ЗОБС за изграждане и реконструкция на транспортната техническа инфраструктура, преустройство на транспортно-комуникационни мрежи и съоръжения включително пътища и улици, като разпоредбата на чл.209, ал.4 ЗУТ изрично предвижда, че частта от поземления имот се счита за отчуждена от деня на изплащане на паричното обезщетение. За да претендира право на собственост Столична община следва да докаже, че процедурата по отчуждаване на имота предмет на изменението е била завършена, което към настоящия момент не е установено. Следователно имотът не може да се счита за общинска собственост, тъй като предвиденият в закона придобивен способ не се е осъществил. По силата на чл. 2, ал.1, т.1 от ЗОБС общината придобива право на собственост само след надлежно проведено отчуждаване. Само в хипотезата на чл.16 от ЗУТ с факта на влизане в сила на ПУП общината придобива собствеността върху площта на отчуждените имоти. В случая ПУП няма пряко отчуждително действие, а по делото липсват данни за проведени по законовия ред отчуждителите процедури или че засегнатата с плана част на имот 02659.2196.384 е била прехвърляна в полза на общината.

От изложеното по-горе следва извода, че Столична община не е придобила правото на собственост върху частта от имот с идентификатор 02659.2196.384 – отредена за улица, поради което и не налице спор за право на собственост.

Поради изложените съображения, съдът намира оспорената заповед за законосъобразна, което налага жалбата да бъде отхвърлена.

На основание чл. 143, ал. 3 от АПК следва да бъде осъдена Столична община да заплати направените от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение, като при определяне на размера съдът съобрази разпоредбите на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ.

В тази връзка, като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът приема, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 50-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на кмета на Столична община срещу заповед № 18-1330-07.02.2022 г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК), в частта, с която е одобрено изменението в кадастралната карта и

кадастралните регистри на [населено място], състоящо се в промяна на границите на поземлен имот с идентификатор 02659.2196.1058 в съответствие с югозападната и югоизточната граници на ПИ 384 /дял I/, к.л. А-4-10-Б по плана на м. "гр. Б., кв. В.", одобрен със заповед № 310/12.07.1976 г., заповед № РД-09-86/31.01.2006 г.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място] сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: